

## Kamer der Volksvertegenwoordigers

## Chambre des Représentants

9 FEBRUARI 1954.

9 FÉVRIER 1954.

### WETSVOORSTEL

betreffende de rechtstoestand van de advocaten-pleitbezorgers.

### TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Bij sommige rechtbanken van eerste aanleg, bepaald bij artikel één van de wet van 10 Januari 1891, worden de functies van pleitbezorger door advocaten-pleitbezorgers uitgeoefend.

De betrokken rechtbanken zijn :

- 1) voor het gebied van het Hof van beroep te Brussel : Mechelen, Turnhout, Nijvel, Doornik;
- 2) voor het gebied van het Hof van beroep te Gent : Veurne, Ieper, Oudenaarde;
- 3) voor het gebied van het Hof van beroep te Luik : Hoei, Marche-en-Famenne, Neufchâteau.

Het gaat hier over rechtbanken waar het aantal te behandelen zaken niet volstaat om het bestaan te verzekeren van pleitbezorgers die uitsluitend van dit beroep zouden leven; bijgevolg werden sommige advocaten gemachtigd bij hun oorspronkelijke bezigheid deze van pleitbezorger te voegen mits ze daartoe overeenkomstig het Koninklijk besluit van 8 Februari 1833 bij ministerieel besluit geroepen werden.

Het voorrecht dat aldus aan sommige advocaten ten opzichte van hun collega's van dezelfde balies wordt toegekend, wordt niet gecompenseerd door een overeenstemmend verbod, dat een rechtvaardiging van het voordeel zou zijn, maar misschien in feite onmogelijk zou blijken, namelijk het verbod voor andere rechtscolleges te pleiten.

Dit geeft aanleiding tot onaanvaardbare gevolgen :

Beschouwd als ministeriële ambtenaren, zijn deze pleitbezorgers moeilijk te vinden waar ze altijd zouden moeten zijn en hun diensten laten dan ook te wensen over.

Op het gebied van de uitoefening van hun beroep van advocaat, verkeren ze in een begunstigde positie op het stuk van concurrentie, want ze ontvangen emolumenten uit een dubbele bron en hun naam moet voorkomen in de door hun collega's gepleite zaken. Iedereen kent ook de al te nauwe banden die bestaan tussen deze advocaten-pleitbezorgers en de notarissen.

### PROPOSITION DE LOI

relative au statut des avocats avoués.

### DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Devant certains tribunaux de première instance, définis à l'article 1<sup>er</sup> de la loi du 10 janvier 1891, les fonctions d'avoué sont exercées par des avocats-avoués.

Les tribunaux intéressés sont :

- 1) pour le ressort de la Cour d'appel de Bruxelles : Malines, Turnhout, Nivelles, Tournai;
- 2) pour le ressort de la Cour d'appel de Gand : Furnes, Ypres, Audenaerde;
- 3) pour le ressort de la Cour d'appel de Liège : Huy, Marche-en-Famenne, Neufchâteau.

Ces tribunaux sont ceux devant lesquels le nombre des affaires traitées ne permettrait pas à des avoués exerçant exclusivement cette profession d'en vivre; d'où, autorisation donnée à certains avocats d'ajouter à leurs fonctions premières celles d'avoués, moyennant d'y être appelés par nomination ministérielle conformément à l'arrêté royal du 8 février 1833.

Le privilège ainsi accordé à certains avocats par rapport à d'autres du même barreau n'est pas compensé par une interdiction correspondante qui le justifierait mais ne serait peut-être pas possible en fait : l'interdiction de plaider devant d'autres juridictions.

De là des conséquences inadmissibles :

Vus sous leur aspect d'officiers ministériels, ces avoués se trouvent difficilement là où ils devraient toujours être et leur service laisse forcément à désirer.

Vus sous l'angle de l'exercice de leur profession d'avocat, ils sont placés dans des conditions de concurrence privilégiées, car ils reçoivent des émoluments à un double titre et leur nom doit paraître dans les causes plaidées par leurs confrères. Tous connaissent aussi les liens trop étroits qui unissent ces avocats avoués et les notaires.

Deze beschouwingen sluiten aan bij deze welke het Verbond der Advocaten in verband met de pleitbezorgers in het algemeen heeft doen gelden.

Evenwel bestrijken ze slechts een zeer beperkte sector, waar de grieven onbetwistbaar en gemakkelijk op te lossen zijn, want bij deze maatregel zouden slechts begunstigen zijn, wier aantal in feite zeer beperkt zou zijn en dus geen gevaar zou opleveren voor de verworven rechten.

Blijkt daarentegen uit de ondervinding dat de voorgestelde hervorming geheel en gans voldoening geeft, dan zou het gemakkelijk zijn ze geleidelijk per categorie rechtbanken uit te breiden. Een geleidelijke gelijkschakeling van de functies van advocaat en van pleitbezorger zou aldus samengaan met de aan de gang zijnde progressieve beperking van de rol der pleitbezorgers.

We stellen hier dus een zeer beperkte en evidente hervorming voor. Ze beantwoordt aan een gedachte van vooruitgang, rechtvaardigheid en gelijkheid; ze kan evenwel het vertrekpunt worden van meer uitgebreide hervormingen, bestemd om de rechtspleging voor de rechtzoekenden bevattelijker te maken, volstrekt noodzakelijke hervorming, die door de meerderheid der advocaten en door hun Verbond voorgestaan wordt en geleidelijk zonder horten of stoten datgene tot stand brengt wat ineens niet te verwezenlijken is.

We menen dat er geen beletsel bestaat om aan sommigen de hoedanigheid van ministerieel ambtenaar te verlenen zonder benoeming door de uitvoerende macht; de toelating tot de balie en de uitoefening van het beroep sinds 10 jaren zijn wel de waarborg van een keuze door de Minister waard.

Ces considérations rejoignent celles émises par la Fédération des avocats relativement aux avoués en général.

Elles se limitent cependant à un secteur très limité où les griefs sont indiscutables et faciles à résoudre, car la mesure ne ferait que des bénéficiaires et en nombre, en fait, très limité d'où aucun risque de mettre en péril des droits acquis.

Par contre, si à l'expérience, la réforme proposée donne toute satisfaction, il serait aisé de l'étendre de façon progressive par catégories de tribunaux. Une assimilation progressive des fonctions d'avocat et d'avoué accompagnerait ainsi la réduction également progressive actuellement en cours du rôle des avoués.

Nous proposons donc ici, une réforme très limitée qui s'impose à l'évidence. Elle répond à une idée de progrès de justice et d'égalité; mais elle peut devenir le point de départ de réformes plus étendues, destinées à ramener la justice à portée des justiciables; réforme indispensable préconisée par la majorité des avocats et par leur fédération, mais elle réalise à froid et sans heurt une opération qui a chaud s'avère irréalisable.

Nous estimons qu'il n'y a aucun inconvénient à donner à certains la qualité d'officiers ministériels sans nomination reçue de l'exécutif car l'admission au barreau et l'exercice de la profession depuis 10 ans vaut bien la garantie d'un choix ministériel.

H. LAHAYE.

## WETSVOORSTEL

### Enig artikel.

Bij de in het 2<sup>de</sup> lid van het eerste artikel der wet van 10 Januari 1891 bedoelde rechtbanken van eerste aanleg zullen hun toelating als pleitbezorgers mogen vragen, alle advocaten, zonder beperking van aantal, die bij de balie van het gebied van de rechtbank ten minste 10 jaar practijk hebben en gevestigd zijn in de stad of de zetel van de rechtbank.

Wanneer een rechtbank van eerste aanleg van de in de 2<sup>de</sup> paragraaf van het eerste artikel vermelde categorie overgaat naar deze welke in de 1<sup>ste</sup> paragraaf vermeld wordt, of, zo deze overgang reeds is geschied, wanneer de functies van pleitbezorger nog in feite uitgeoefend worden door advocaten-pleitbezorgers, zal de rechtstoestand evenwel dezelfde blijven als hiervoren bepaald.

4 Februari 1954.

H. LAHAYE,  
J. OBLIN,  
G. HOUSIAUX,  
L. D'HAESELEER,  
L. JORIS,  
E. CHARPENTIER.

## PROPOSITION DE LOI

### Article unique.

Devant les tribunaux de première instance visés au 2<sup>e</sup> alinéa de l'article 1<sup>er</sup> de la loi du 10 janvier 1891, pourront requérir leur admission comme avoués, tous les avocats sans limitation de nombre, ayant pratiqué le barreau dans le ressort du tribunal pendant 10 ans au moins et qui sont établis dans la ville où siège le tribunal.

Lorsqu'un tribunal de première instance passera de la catégorie mentionnée au 2<sup>me</sup> paragraphe de l'article 1<sup>er</sup>, à celle mentionnée au 1<sup>er</sup> paragraphe ou si, étant déjà passé, les fonctions d'avoué sont encore, en fait, exercées par des avocats-avoués, le statut restera néanmoins celui ci-dessus défini.

4 février 1954.